

stvom, o kojega ustanovitvi že deset let govorimo! Naše narodno mišljenje naj se v bodoče ne kaže samo v besedah, sledijo naj tudi že enkrat možatih besedij vredni čini!

Od Sv. Štefana pri Šmarju. (Slab vzgled.) Gospod urednik, jaz samo to pišem, kar slišim! Govorijo pa ljudje tako le: «Zmiraj nas merodajni krogi opominjajo»: «Slovinci! pišite slovenski doma, uradom in drugod ter zahtevajte tudi od uradov vedno slovenskih tiskovin in dopisov, da svetu pokazemo, da se zavedamo ter se djanski hočemo Slovence kazati, ne pa le kričaje z besedo!»

Ali kaj?! Ko pridem danes ravno po svojih opravkih skozi Peklače v občinski urad Sv. Štefana, vidim tam na mizi nekaj, in ko naslov prečitam, zdrkne mi zavitek kar nehoté iz rok — da nisem vedel kedaj. — Pa veste, gospod urednik, zakaj? Zato, ker je bil naslov popolnoma nemški! Toda ne mislite, da je priporočen zavitek prišel iz blažene Prusije! Slušaj in strmi slovenski svet, iz bele Ljubljane je prišel od «Magistrata deželnega stolnega mesta Ljubljane», o katerem sem bil dosedaj popolnoma prepričan, da ga preveva slovenski duh! Pa menda že ne bode tako, saj dejanja drugače kažejo, in jaz sem se zeló, zeló motil. Od vseh strani se glasi, da nas naj ogreva, navdušuje ter v nas neti ogenj narodnosti ognjišče v sredini slovenskih deželá, — bela Ljubljana, — a njeni zastopniki nas pa tako zelo žalijo, da pošiljajo našim, ne besedice nemščine večim župljanom pisma popolnoma z nemškim naslovom. Kakor bi bivali v Prusiji, pa ne na južnem Štajerju, v slovenski župniji, v kateri ni sposobna razven čč. duhovščine in učiteljstva živa duša jezika, v katerem naslove pišejo, najmanj pa tisti, kateremu je pismo namenjeno! Včasih dobim v roke «Slovenski List»! Prav ima ta ljubljanski list, da mestno zastopstvo večkrat potiplje in mu na prste gleda. Od nas se vedno zahteva, uradujte slovenski, toda dragi uredniki slovenskih časopisov, ozrite se najprej na «Magistrata deželnega stolnega mesta Ljubljane» in tam malo stvari v red spravite, potem se še le na nas zapuščene reve ozrite. Oprostite, gosp. urednik! Jaz ubogi samotarec bi se ne spodikal na kaj takem, ko bi bila omenjena pisma namenjena v Nemčijo, a ker so pa namenjena Slovincem, tedaj se pa tudi spodobi od «Magistrata deželnega stolnega mesta Ljubljane», da piše Slovincem v slovensčini. Gospod urednik, mislite, da bodo te besede samotarca kaj izdale? Imam še marsikaj poročati, toda za danes zadostuj! Samotarec.

Iz Ljutomera. (Premovanje konj zabranjeno.) Tacega župana in tako večino imamo v ljutomerskem občinskem odboru! Deželno društvo za konjereje je hotelo v Ljutomeru prirediti letos krasno cesarsko slavnost in zvezati s tem ogledovanje in premiranje lepih konj iz našega okraja. Ali ljutomerski župan ni hotel niti krajcarja za to slavnost dati in društvo je bilo primorano svojo lepo slavnost prestaviti v Št. Jurij ob Ščavnici. Tako neuljudno pismo se je pisalo iz Ljutomera, da gospodje od c. kr. družbe za povzdigo konjereje o Ljutomeru nič slišati nočejo in bode se ta lepa slavnost na vsak način v Št. Juriju vršila. Zdaj pa kmetje in konjerejci pojdite v Ljutomer in zahvalite se Janezu Schwarzu in njegovim tovarišem.

Pa vprašamo, zakaj pa ne marajo ljutomerski Nemci (?) za cesarsko slavnost. No slišali smo, da je v prijateljskem pogovoru slavni Aleksander, ki že komandira ne samo občino, ampak tudi vse druge urade rekel, da se ta slavnost ne sme vršiti, ker bi vlada ne pripustila, da bi se ob cesarski slavnosti frankfurtarske zastave po trgu obešale. Brez prusijanstva pa ti ljudje živeti ne morejo.

Dne 21. maja so občinske volitve. Kdor je s takim prusijanskim gospodarstvom zadovoljen, isti naj gre take junake volit. Kdor pa je pošten Slovenec in Avstrijec, ve, kaj ima storiti!

Iz Št. Lovrenca nad Mariborom. (Krščanski delavci.) Gospod »bognar iz Kurje vesi« — se sicer veliko trudi, da bi tudi v te mirne kraje zaplodil mokraško svojat, pa vidi se, da mu sreča ni vselej mila. Marsikatero britko je že moral požreti od vrlih in zavednih posestnikov ter od pametnih krščanskih delavcev, kadar je hodil pristašev lovit. Posebno mu baje letos 1. majnik ni ugajal. Zakaj ne? Krščanski delavci v kamnolomu ob železnici (ne Schererjevi) so hoteli očitno pokazati, da niso mokračji in nočejo biti, zato so si oskrbeli pri D. M. v Puščavi službo božjo, katero je opravljal vlč. gosp. dr. M. Matek, predsednik katol. delavskega društva v Mariboru. V izborni pridgi je obilnoštevilni množici razlagal delavsko prašanje, posebno pa mokraška načela pojasnjeval v luči krščanske vere. Vsi so za ta poučljivi govor hvaležni, samo oni gospod ne. — Verjamemo!

Med sv. mašo pa so delavci na gričku Sv. Ane streljali, da je daleč okrog odmevalo — gotovo ne v veselje in zabavo mokračev.

Iz Kozjega. (Še nekaj.) Dobro je pogodil gospod dopisnik v zadnji številki »Slovenskega Gospodarja«, da je obelodanil nemške napise v Kozjanskem trgu. Vendar vseh ni naštel. Zato dopolnjujemo dotični dopis. Celo nemški napis ima finančna straža: »Finanz-Wache« (gospod komisar pa je trd Slovenec); orožniki: »Glocke zur Gendarmerie«; slavna »Tabak Trafik«; sevč tudi »Bezirksgericht« ne izostane, da tako že od zunaj daje očitno na znanje, kako ljuba mu je slovensčina in čemur se najbolj čudimo, tudi naš sedanji okrajni zastop ima še vedno samo-nemški napis, istotako hranilnica. Torej poprej, ko ni bil ne okrajni zastop, ne hranilnica v narodnih rokah, smo morali grajati samonemške napise, sedaj pa ravno tako? To je gotovo ista lastnost, ki se ji pravi: zanikernost. A še enega dopisa ne smemo pozabiti. Na vili »Žabjak« — Froschvilla, ni sicer napisa, vendar smatramo tudi iste hrastove veje in pa pruski želod na pročelju Žabjaka kot nekaj izzivajoč napis, s katerim hoče grajščinski oskrbnik nas Slovence dražiti in izzivati. To je skrajno predrzno od tujca! Še nekaj o tem oskrbniku! Nedavno pride nek kozjanski posestnik, vedno zanesljiv Slovenec, k oskrbniku prosit denarja na posojilo. Oskrbnik si je namreč v kratkem času svojega bivanja v Kozjem pripravil kupe denarja, ki ga sedaj izposojuje našim kmetom, ker nimamo posojilnice. Oskrbnik ošabno veli prosilcu: »No denar že lahko imate, pa z »bindšarji« ne smete več držati.« Umljivo je, da tak posestnik, ki postane denarno odvisen od tujega oskrbnika, v prihodnjih volitvah ne voli z nami ampak z nasprotniki. Kdo je temu kriv? Malomarnost kozjanskih Slovincem! Koliko je manjših krajev in tudi ubožnejših, pa imajo posojilnice, le kozjanski okraj je nima. In vendar se merodajni možje ne ganejo. Ako gre tako dalje, postane enkrat Kozje in okolica velika nemškutarska trdnjava. Torej posojilnica nam je potrebna, kakor ribi voda. Nadalje mora imeti okrajna hranilnica vendar enkrat svoj lastni dom, da ne bo odvisna od drugorodnega tujca — grajščinskega vskrbnika. Torej proč iz grajščine s hranilnico in okrajnim zastopom! Slednjič pričakujemo od slovenskega okrajnega zastopa, da prav kmalu odpravi samonemške napise, da ne bodo le-ti tako očitno sramotili slovenskega ljudstva. Delajmo tako odločno in brezobzirno proti Nemcem, kakor delajo oni proti Slovincem!

600.000 gld. Pri Slovincih se kaže vse premalo podjetnega duha, zato se zajedajo v naše meso judje in Nemci.

(Na Teharjih) se je sklenilo pri zadnjem zborovanju slovenskega katoliškega političnega društva, da se lov ne sme več oddati v zakup gospodi nam nasprotnega mišljenja, ki z lovom onesvečuje nedelje in vse bolj skrbi za zverjad nego za poštenega kmeta. Ustanovilo se bo marveč domače lovsko društvo, h kateremu lahko pristopi, kateri domačin hoče; to društvo bo dražbovalo in izdražbovalo lov, da ne bo več tistih opravičenih pritožeb zaradi škode od zajcev in druge zverjadi.

(Častno za Slovence.) Ko so se jemali vojaki 47. pešpolka samo iz slovenskih krajev, imeli so jih vedno polno število. Odkar pa se dopolnjuje polk večinoma iz nemških okrajev, morajo si izposojevati Čiče, da dosežejo zahtevano število. Naši slovenski fantje sestavljajo sedaj 87. pešpolk in tam ni nikdar pomanjkanja.

(Nova cerkvena pesem.) Za mašno pesem »O Bog, daritve tvoje itd.« je zložil znani skladatelj g. Valentin Stolzer, učitelj v Razborju pri Slov. Gradcu, 32 napevov, koje je g. Matej Hubad, sedanji koncertni vodja na Dunaju, kritično pregledal in popravil. Veščaki hvalijo, da je skladba izvrstna, polna resnega, vzvišenega duha. Partitura s pridejano mašno pesmijo velja po pošti 88 kr.

(Naj se uči slovenski!) Delavka v kozjanski okolici, o kateri smo pisali, da jo je piknila kača, je že ozdravela. Pomagal ji je priprost kmet z domačimi zdravili. Delavka je bila tudi pri domačem zdravniku, a on je ni razumel, kaj bi rada, ker je ne-vešč slovensčine. Čuden zdravnik! Kdor je je slovenski kruh, naj se uči tudi slovenskega jezika!

(Ogenj je uničil) po noči 18. maja hišno in gospodarsko poslopje Ivana Granduška v Podvincih pri Ptuj. Škoda znaša okoli 3000 gld., a zavarovan je bil samo za 1200 gld. Sumijo, da je užgal posestnik Martin Čuček. Zaraditega so ga že spravili pod ključ.

(Mokrači) iz slovengrških fužin so seveda tudi morali imeti 1. majnika obhod po mestu. Ponosno so klicali, da so demokrati, čeprav jih večina ne ve, kaj beseda pomeni. Katoliško delavsko društvo bi bilo ondi potrebno!

(Svojega novega knezoškofa), dr. Jegliča, hoče Ljubljana sijajno vsprejeti, ko dojde v petek v stolno mesto Slovenije. Ljubljanski župan sam vodi vse priprave. V nedeljo bo novi vladika umeščen.

(Znani Plešučnik,) ki je pred dvema letoma pustil svoje velikansko posestvo pod goro sv. Uršule, je zopet prišel na svetlo. S 15.000 gld. jo je pobrisal. Medtem je poskusil v Ameriki svojo srečo pri nekem stavbarskem podjetju, pa mu je spodeltelo, in je suh prišel nazaj ter je sedaj na Koroškem, bojda pri svojem sinu v Podklostru. —

(Okrajna bolnišnica slovengrška) je prešla v skrb deželnega odbora. Stara hiša bo za sedaj nekaj povečana, v kratkem pa bo dežela postavila za 100 bolnikov novo veliko bolnišnico, kar bo velika dobrota za ta okraj. Prišle so že tudi usmiljene sestre, in milo je bilo videti, kako so bolniki, posebno ženske, veselo in z odprtimi rokami sprejele nove rešilne angelje.

(Ogenj je uničil) 10. maja t. l. Pevčevo poslopje pri sv. Štefanu pri Šmarju. Zanetili so majhni otroci, ki so se igrali z užigalicami.

(Na zatožni klopi) sedi zopet naš «Slovenski Gospodar» zaradi dopisa iz Črešnjeve v št. 14. V luknjo pa takrat gotovo ne pridemo, kaše ne bomo pihali.

(Proti oderuhom), ki že sedaj kmetom posojajo denar na žito, ki še raste, je izdal ogrski poljedelski minister strog ukaz. Prav je tako! Tudi naši kmetje naj se ne

Razne stvari.

Domače.

(Mil. knez in škof) bodo začeli jutri birmovati v dravskopoljski dekaniji.

(V Mislinji je kupil) ondote velike fužine neki jud Spitzer iz Dunaja za nad

dajo vloviti v zanjke takih oderuhov, ako so v denarnih zadregah. Potem morajo oddati žito po ceni, ki je za oderuha najbolj ugodna. Ustanovljajte si zadruge, ki bodo Vam pomagale v gospodarskih zadregah; dokler pa teh ni, zatekajte se k posojilnicam!

(Iz delegacij.) Minister za vnanje stvari, Poljak grof Goluhovski, je v svojem govoru na poslance-delegate naglašal, da Avstrija ni z nobeno državo v nesporazumljenju. Z Rusijo se sicer dogovarjamo o kresčanskih in balkanskih razmerah, vendar imajo vsa pogovarjanja značaj medsebojnega prijateljstva. Nemške poslance, ki se bojijo, da se je v zadnjem času naša zveza z Nemčijo zrahljala, je pomirjal, da smo še vedno v zvezi z Nemčijo. Velikonemcem je vsled te izjave nekoliko odleglo. V ogrski delegaciji je skupni vojni minister razložil poslancem, zakaj zahteva odobrenja za 30 milijonov, ki jih je že uporabil. Izjavo je oddal v tajni seji, tako da razven poslancev nikdo ne ve za uzroke, zakaj se je potrebovalo onih 30 milijonov. Vendar se ne motimo, ako rečemo, da jih je potreboval minister za vojne priprave v onem času, ko se je bilo zaradi nevarnih odnošajev na Kreti bati večjih nemirov. Takrat se tudi nismo bili z Rusijo v sporazumljenju.

(Birmovanje) v dravsko-polski dekaniji se bo vršilo po sledečem redu: 19. maja v Hočah, 20. v Slivnici, 21. v Framu, 22. v Cirkovcih, 23. na Ptujski gori, 24. pri Sv. Lovrencu na dravskem polju, 25. v Hajdinji in 26. pri Sv. Janžu na dravskem polju.

(Celjski Nemci) se pritožujejo, da je tamošnja duhovščina slovenskega rodu. Ko je pa bil sedaj jezuit o. Abel v Celju ter imel nemške propovedi, so ga tudi začeli napadati, čeprav je trdi Nemeč. Kaj torej pravzaprav hočejo celjski Nemci? Zdi se nam da sploh ne morejo videti duhovnika, naj si bo Nemeč ali Slovenec.

(Na jubilejno razstavo) dunajsko se bo priredil za 28. t. m. poseben vlak po ceni, za polovico znižani, iz Maribora na Dunaj. Iz Maribora se odpelja ob 7 uri in pol zvečer.

(Rogački nadžupnik) č. g. Fran Šalomon, bivši ptujski vikarij, je bil 1. maja na svojo nadžupnijo po mil. proštu J. Fleku v Ptujju umeščen in bo v nedeljo 27. maja po mil. g. kan. dr. Ivan Križaniču v Rogatcu župljanom predstavljen.

(Dvojna mera za profesorje.) V slovenski Ljubljani je duša nemškega gibanja profesor dr. Binder. Njegovo delovanje ni skrito in tiho, ampak javno in hrupno. Vendar se mu nič ne zgodi. A vsakdo ve, koliko je moral pretrpeti rajni profesor Lendovšek v Beljaku, ker je tiho in privatno deloval za koroške Slovence! Kaj bi storili s slov. profesorjem na Spod. Štajerskem, ako bi se postavil v prve vrste narodnih bojevnikov? Že davno bi bil kje v Šleziji, to bi bila najmilejša kazen.

(Kazen božja.) Hrvatski časopisi poročajo, da so na veliki petek blizu Lobora zarubili neki ubogi kmetici kravico. Revica je prošila s solzami v očeh, naj se je usmili radi Jezusa, ki leži v grobu. Na to je neki M. F. preklel grob in Jezusa, ki je v grobu. Od te ure mož ne more več govoriti.

(Nagla smrt.) Oni dan gre Jakob Kolar, čevljar iz poljske župnije pri Kozjem, s košem na hrbtu v svoj vinograd. Med potom ga prime stara njegova bolezen, božjast, mož pada na tla ter obleži mrtev. To je v malih letih tretji slučaj nagle smrti v njegovi rodovini.

(Narodne zavednosti) manjka občini Št. Lovrenc nad Prožinom. Ne samo da se ni pridružila Teharjem s prošnjo za slovenski poštni pečat, ampak v obče zmirom še čudno nemškutari, če prav so občinarji vsi sami Slovenci. Kako dolgo bo še tamošnji tajnik uganjal svoje burke?

(Ali bo pomagalo?) Da se v prihodnje zabranijo nemiri, hoče italijanska vlada razpustiti vsa socijalistična in repu-

blikanska društva. Isto čaka baje tudi katoliška društva. Težko pa, da bi to veliko pomagalo.

(Na vislice) pride Franc Bračko iz Jarenine zaradi umora tasta in tašče. — Obsodba je že potrjena.

Društvene.

(Posojilnica v Gornji Radgoni) je imela pretečeno leto 100.173 gld. 32 kr. denarnega prometa. Splošni in posebni rezervni fond znašata skupaj 6318 gld. 36 kr.

(Katoliško politično društvo za kozjanski okraj) je vendar enkrat dovoljeno. Pravila je potrdilo c. kr. nameštvo dne 1. maja, 6. maja jih je odposlalo okrajno glavarstvo in še le 14. maja jih je sprejel osnovalni odbor. Ustanovitev se vrši najbrž na binkoštni pondeljek.

(Volilni shod) bo prihodnjo nedeljo v Št. Lovrencu nad Prožinom, ob štirih popoldne pri gospodu Franceku, poleg cerkve. Ker bo prihodnji dan potem volitev za novi občinski odbor, pridite pošteni volilci vsi, de se domenimo, katere može bomo volili.

(Branik ob meji.) V Jarenini se snuje slov. politično društvo. Pravila so že potrjena. S tem se bo zamašila v naši narodni organizaciji velika praznosta, ki so jo rodoljubi že mnogo let britko občutili. Slava probujenim Jareninčanom!

(Bralno društvo v Grižah), bo imelo dne 22. majnika t. l. ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih letno zborovanje. Vspored: 1. Pozdrav; 2. Vpisovanje udov; 3. Volitev tajnikovega namestnika; 4. Govor gospoda Stegula, živinskega zdravnika v Žalcu, o živinoreji. Med posameznimi točkami petje. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Il. občni zbor »katoliškega političnega društva za vranski okraj) bo dne 22. maja popoldne ob treh v prostorih gospoda Valentina Južna pri sv. Juriju ob Taboru. Vspored: 1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika. 2. Volitev novega odbora iz zastopnikov celega okraja. 3. Vpisovanje novih udov in plačevanje udnine. 4. Predlogi. K obilni udeležbi vabi vse vrle može iz okraja odbor.

(Čitalnica v Brežicah) ima svoj občni zbor dne 22. maja z navadnim vspešnim in pripravila za junij veliki vrtni koncert z vojaško godbo.

(Katoliškemu podpornemu društvu) v Celji na korist priredi »Celjsko pevsko društvo« v nedeljo dne 22. majnika t. l. v veliki dvorani »Narodnega doma« veselico z naslednjim vspešnim. 1. M. Hubad: a) »Ljubca povej, povej«, b) »Je pa davi slane pala« poje mešani zbor; 2. M. Hubad: a) »Stoji, stoji tam Beligrad«, b) »Zmiraj vesel« poje moški zbor; 3. »Berite Domovino«, veseloigra v enem dejanju; 4. dr. Ipavic-Schwab: a) »Tam za goro«, b) »Mrak«, udarja tamburaški klub »Sokola« 5. Telovaldsko-atletske produkcije, izvajata gospod M. Benčan in J. Zabukošek; 6. M. Hubad: a) »Bratci veseli vsi«, b) »Luna sije«, poje mešani zbor. Začetek veselice ob 8. uri zvečer. Vstopnina: Sedeži I. in II. vrste 1 gld., III. do V. vrste 70 kr., VI. do XIX. 50 kr. Sedeži na balkonu 80 kr. Z ozirom na to, da pripade čisti dohodek tako blagemu namenu, kakor si ga stavi katoliško podporno društvo, se preplačila hvaležno vsprejemajo. Vstopnice se prodajajo v trgovini Dragotina Hribarja ter se dobivajo iste od pol 8. ure nadalje tudi pri blagajni.

Iz drugih krajev.

(Shod slovenskih časnikarjev) se bo vršil letos 19., 20., 21. in 22. junija v Pragi. Tudi več slovenskih časnikarjev se bo ga udeležilo. Istodobno se bo položil i temeljni kamen za Palackyjev spomenik.

(Prepir med Nemci.) Nemška deželna poslanca dr. pl. Deršata in dr. Šmiderer sta vstopila v alpinsko montansko družbo kot upravna svetnika. Plača znaša za to mesto več tisoč. To pa se ni dopalo nemškim

nacionalcem in začeli so proti njima na vse načine hujskati. Deršata in Šmiderer sta se zbalala, ter odložila mastna svetniška mesta. Deršata se je čutil zaradi hujskanja in zaradi izgubljene dobre plače celo tako globoko užaljen, da je izstopil tudi iz vodstva nemško-nacionalne stranke za Štajersko. Ker pa je bil Deršata doslej vodja te stranke, prosi ga stranka za odpustčenje in mu ponuja vnovič strankino vodstvo.

(Jeruzalemski romarji) so se te dni vračali iz Trsta, kamor so 15. t. m. prišli s parnikom »Uran«, vsak na svoj dom.

(Knez in nadškof goriski dr. Missia,) je v ponedeljek zapustil Ljubljano. Na kolodvoru so se poslovili od njega še deželni predsednik, ljubljanski divizionar, župan in drugi dostojanstveniki. Vse je bilo ganjeno vsled slovesa. Tudi na vseh postajah po Kranjskem se je duhovščina in ljudstvo ginljivo poslavljalo od svojega dosedanjega dobrega škofa.

(Kraljica zdravnica.) Portugalska kraljica Amalija je napravila pred nekaj časom v Londonu izpit iz zdravilstva. V pojdinih slučajih zdravi ona tudi kralja. Ona rada obiskuje svoje bolnike ter ubogim pomaga z zdravili in z denarno podporo.

(V Aleksandriji) se je ustanovila slovenska hranilna zadruga. Ista bo vlagala svoje prihranjene novce pri trgovski-obrtni zadrugi v Gorici. Ustanovil je zadrugo koroški rojak, dr. Karol Pečnik, zdravnik v Aleksandriji.

(Hrvatski časniki) morajo veliko pretrpeti od državnih pradnikov. Vsak čas prihajajo s praznimi predali. Ker se jim dotični odstavki zaplenijo. Mnogokrat kar par dni zapored naročniki ne dobijo listov v roke, ker so zaplenjeni. A tako se godi ne samo političnim časnikom, ampak tudi leposlovnim. Pred kratkim se je tudi zaplenila cela knjiga znanega pisatelja Jemersiča. Škode se mu je s tem naredilo 3000 gld.

(Stari krajecarji in polkrajecarji) se bodo smeli rabiti še samo do 1. julija tekočega leta. Vendar se še bodo pri davkarjih sprejemali tudi pozneje do konca leta 1899. Odslej bomo plačevali torej s samimi noviči.

(Ubogi Slovaki.) Član uredništva »Narodnih Novin« v Turčanskem Sv. Martinu, g. Izidor Žiak-Somolický, je bil tožen pred poroto v Budapešti radi treh člankov, v katerih je bilo baje obsežno sčuvanje proti mažarskemu narodu. Državni pravdnik, renegat Gejza Chudovszky, je vedel, da bo urednik obsojen, ako ga le postavi na zatožno klop. In za uvod je govoril o »panslavizmu«, o podpori Slovkov izza mej, kar je mažarske dede tako preplašilo, da so enoglasno obsodili vrlega Slovaka. Sodni dvor ga je obsodil na 8 mesecev v ječo in 600 globe.

Loterijne številke.

Gradec 14. maja 1898: 13, 36, 7, 84, 78
Dunaj » » » 3, 23, 65, 70, 40

Žitne cene.

Ime mesta (za 100 kil)	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Koruzna	Proso	Ajdina
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
V Celju...	15—14 15	9—8	8—10	10—	—	—	—
V Celovcu.	14—10 68	8 57	8 57	7 50	—	—	—
Na Dunaju	16 50	10 78	—	7 80	6 49	—	—
V Gradcu.	16 50	11 60	10 50	8 80	7 50	6 70	—
V Ljubljani	15 50	10 50	8—	7 80	7 50	—	—
Na Ptujju.	13 50	9—	—	8—	7—	7—	9—
V Mariboru (za 100 lit.)	10 25	6 55	5 15	3 55	5 30	5 20	5 20

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gld. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovjši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Henneberg-ova tovarna za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.